

דברי הכפר

הסלע
כאבו נצור
בגבישי הצור
יפיו חתום
ותלולים כוחותיו -

הימים פוחתים והולכים
וכבדים
הלילות.
מכל רוחות הסתיו
באים הצפורים הנודדים
מכים
בהמולה
בסביבותיו.

הסלע
יפיו ניגר
כוחותיו במתלולים
אובדים.
רק מכאוביו כצור, אינם כלים.

מיכל גל

מספר 890

26.10.84

ל' בתשרי תשמ"ה

כפר-הנשיא
עלון פנימי
לא לפרסום.

אתה נשאל?

** אלזה כתבה על חג המים לפני שבוע, מה שהיא לא ידעה זה - שמיכאל דוארי גם תיאם את ירידת הגשם כך שתתבצע לאחר שהכל ייגמר והגשם ירד, וכולם היו שמחים, אבל התביישו קצת כי ידעו שזה לא טוב לכותנה... אבל הגשם נפסק והכותנה לא ניזוקה, וכבר גמרו לקטוף אותה (בבית).

כה-לחי לצוות המסור, עכשיו גומרים לחרוש וזאת נראית לי עבודה משעממת... כל הכבוד. יופי מאוד זהיר באומדנים, אומר שהיכול לדונם לא טוב כמו בשנה שעברה, אבל יותר טוב מלפני שנתלים... דואג לאסוף כל פירור של כותנה. ועכשיו מתחיל מירוף הקטיף בחולה - הקטפות והצוות - כולם לשם.

** בספורט - בכדורגל נגד אילת-השחר הפסדנו. לא חשוב. בכדורסל - נצחנו את סחנין 64:38. נצחון שלישי השנה (הפסד אחד בלבד). בלט במשחק שחקן וירטואוז חדש ומבטיח - עפר פרנק. דינה רחמני זכתה במדליה ובמקום שני בריצת 21 ק"מ בפעם הראשונה. יפה.

** לא זכור לי אם כבר פורסם, ליתר בטחון - מקס הירס השתחרר, ברוך הבא הביתה.

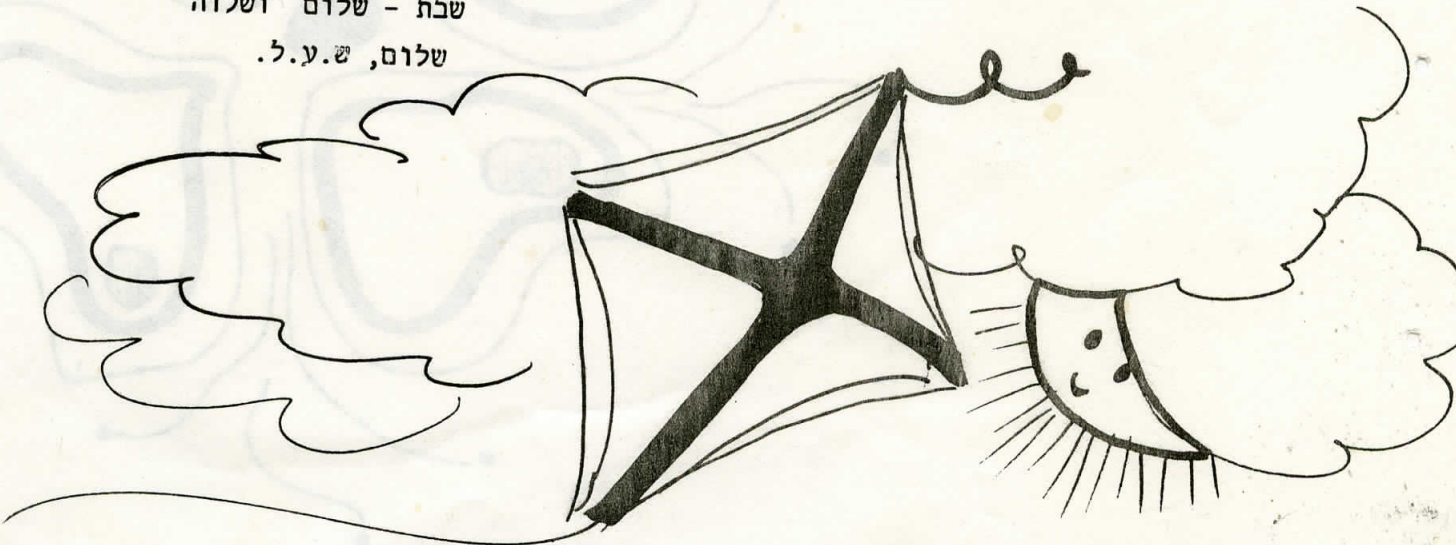
** בנינו והעפנו עפיפונים בשבת, מי שלא הצליח (והיו הרבה, כמוני למשל) האשים את הרוח שהיתה חזקה מדי, מזרחית מדי, יבשה מדי. רג'י, שוב בפעם האלף "עשית" לנו חג אגדה, כל הכבוד x מיליון.

החגים נגמרו סוף סוף. אפשר לחזור קצת תשושים לשגרה, לעבודה, ללימודים.

** דורון דוארי חזרה מחו"ל קצת נפוחה, ו"לוקחת" בימים אלה את משק-הילדים.

** החלמה מהירה לסבא חיים בבית-חולים צפת, לסבתא סולומון בחדר-חולים. החלמה מהירה גם לבטי עדר ואיציק ששניהם עדין "עם רגל".

שבת - שלום ושלוה
שלום, ש.ע.ל.

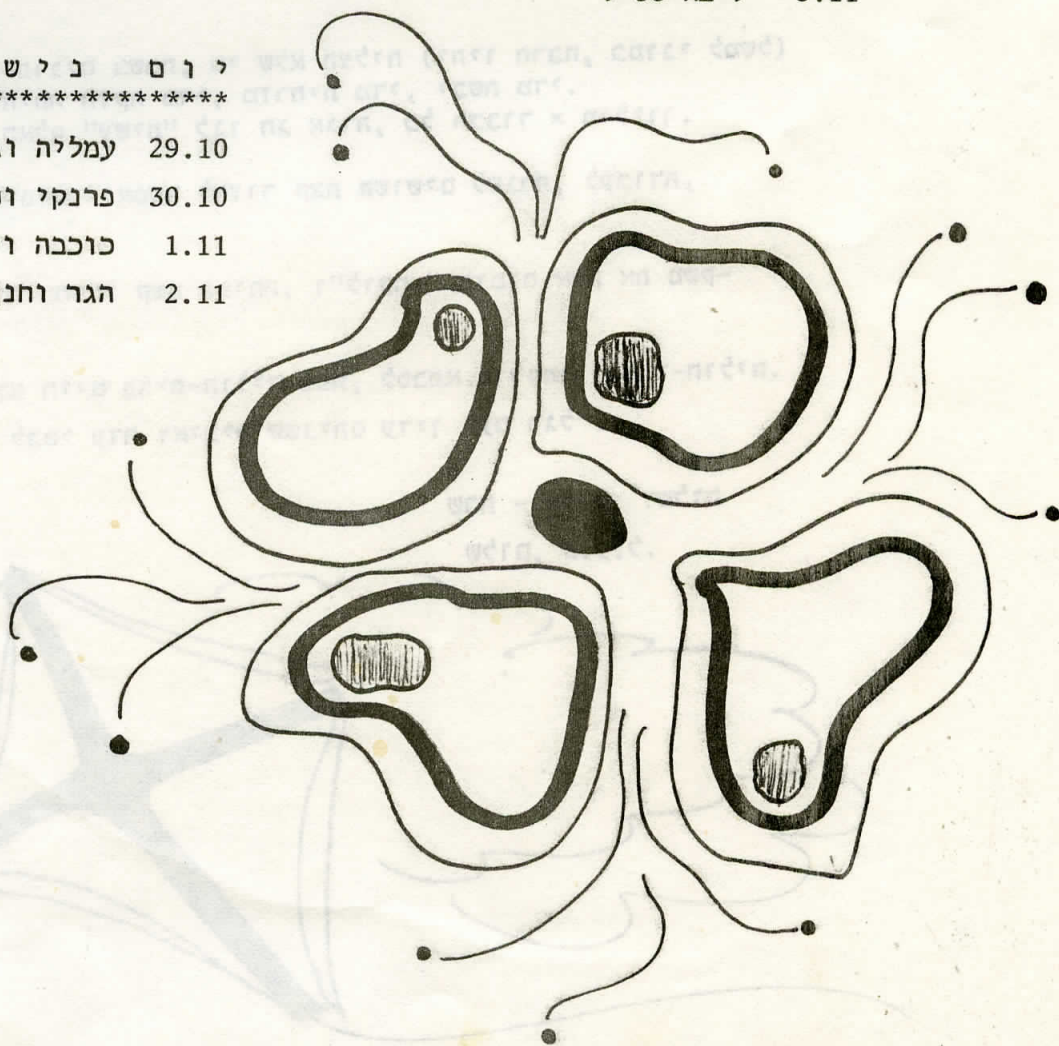
מלן טאה!

ל מ ל ה ו ל ד ת
* * * * *

אור אורן	28.10
אלפי הורוביץ	29.10
ברק בן-רשף	30.10
נורברט כהן	31.10
גב' הרטה וינטר	1.11
קרן אפטרוט	
ג'ורג' נאי	2.11
כפיר בן-צבי (נכד)	
ליבה סטיל	3.11

ל י ש ו א ל י ן

עמליה וגיל לויך	29.10
פרנקי ופיל גליק	30.10
כוכבה ויוסף חצור	1.11
הגר וחנן ווטרמן	2.11

חֵילָוֹ שֶׁל הַכּוֹפֶה.

כבר קודם מהענין ידע, שאין מוצא בדרך המובילה מעלה הגבעה. כבר ידע שאין בכוחו לטפס על גבעת הטרשים, אשר אבני בזלת כהים פצעו את בדידותה. הגבעה גובהה לא עמד על יותר מעשרות מטרים בודדים וגם במבט עין בלתי מזוינת עמד על דרכם של הנמלים האדומות, שלא גדולות במיוחד הן, אך קטלניות ביותר. דרכו לא עמדה לו ולכן נטה להשען על יכולה הזעום של אדמתו, שהיו בה שורשי עצים וגזעים צרובי אש של קיץ. כך ידע, שדרכו הפעם תהא בעמק אשר בשפולי הגבעה, המשתרע מכאן ועד פאתי קו השבר, גם שם ידע, לא ימצא את יכוליה של המנוחה. הוא גחן על גחונו מעל פני האדמה, בדיוק עם קו האופק וראה את האדים העולים מהקרקע צרובת הרעב. גם קוץ ודרדר לא צמח, אך הוא ידע את האדמה, ותהר לו, ומעשב השדה הישקה עדריו וכאשר נעור מחלומו, ראה את הזיותיו כי טובות הן וחייך אל בשרו הנשדף, אשר נימול פעם בילדותו ביד גרומה ואפילו צלקתו של או-דיסאוס היתה קשה לזיהוי לעומתו.

מקץ הזמן, הוא שלח כף רגל, לראות מדוע מלאה הארץ חמס ולא הבין את הברית, כי גוי היה, מגויי הים. הרעב היה בארצו כמו הרעב הראשון בימי אברהם שכנו ולכן הלך משם אל המקום שלא אמר לו והיה גר בארץ שלא ניתנה לזרעו ולכן לא הקים את השבועה שנתנה לאברהם.

בחלילו ידע את צליליו של העמק ומן האדמה עלה כהד, קולו של היקום, אשר קרא לו לבוא אל צפונותיו. הוא, שלא זכה בברכת אביו, לא צעק צעקה גדולה ולא ירד על ברכיו כדי לבקש את הברכה. צייד היה, גביר היה, ולא נצטרך בקרנות המזבח. קרן אור ידעה את ראשו והילה נצחית קשטה את דלותו. פיח ועשן היו סימני דרך לרגליו ועיניו השחורות והרואות קשטו את פני החושך.

אז כבר ידע שלא מן הגבעה תבוא הישועה. הלך אל המקומות הנמוכים. כגובה פני הים היתה דרכו. לא רצה לעלות מעבר יכולתו ולא לרדת מתחת רמתו. עמד על דרכו והכין חלילו. כיוון מיתריו ושחרר אט אט את צליליו של העמק הנוגה, אשר בו רעו עדריו בני בריתו, אשר ידעו את שפתו והוא את שפתם. בתו החליל מצא גשר אל החי והן בשתיקתן החייתית ראו בשתיקתו. אילם היה, ואם נפרצה שתיקתו היה זה צופן בלתי שביר כגינזך מיצרי. ממעל השתרעה הגבעה, שבסדקיה עלה העשב וזרע עץ הפרי. לא חלום הוא ידע!

מאחר וכבר הסתכל על הגבעה, ראה בה קיטור וכבשן. הגבעה כוסתה במים עד השמים וגווע בה כל בשר וכל שרץ השורץ על הארץ. ומאחר וגמר לקרוא בספר את הפרק הזה, היה מושפע בו. חייך לעצמו פעם ראשונה בערבו של יום זה. תרדמה ירדה עליו במצוקתו, והנה בחלומו סולם וראשו מגיע השמים. ואלוהיו בו, אך שום זכר לנדר, ולא פרץ זרעו, לא צפונה ולא נגבה. לא ימה ולא קדמה.

אז ידע את הדבר הזה - נכרי בארץ הזאת הוא ואין יתד אוהלו מגעת באדמה הנכונה וכי גם העמק אינו ביתו. עקב אחר מעוף צלילו אל מעבר ככר הירדן ושם ראה משקה וירק טוב לעדריו. אך מעבר לחלומו ידע שכאן על האדמה מעבר לגדת בחירתו נולד. המשך...

כאן נרתם אל המחרשה. כאן משך את בדידותו על מרחקים קצרים, מן הגבעה ועד קו השבר. מאות מטרים של כאב יומיומי. באבן הסלע נטע אוהל, לא משייריו של שומר הלילה בא אל יומו. במו ידיו ביקע את האין והפריח את היש. כאן אביו ואבי אביו וסבו וסב סבו שתולים באדמה, מליבשים את ביצות הדמע של עמו. עצמותיהם מפרות את שדותיו, אשר בעמק.

לאן ילך הרועה? האם ינטוש את אביו ואבי אביו? כך החליט, שבזעת אפיו יאכל לחם עד שובו אל האדמה, אשר ממנה לוקח, ככתוב בספר הזה. כי מעפר ועד עפר ולא הבין בדיוק את הכתוב, אך היתה בו עוצמתם של המילים כנהרה וראה את השבלים המלאות והטובות וכן את הצנומות והדקות, הצומחות אחריהן והבין את פישרון למרות שקרוא וכתוב לא ידע, אך ניגונם של המילים פרצו מן הצור כמו המים, ושטה את המילים. הוא אהב את הפרק הזה. סיכוי נולד בו!

ואז בא לפתע הסתיו מן הקיץ, והמית את חומו הגדול. שומר הלילה כאיש סודו של הקור, נכנס בקלילות לבגדים חדשים וחייך אל החושך כממתיק סוד. הוא שילח את המוקשים סביב לגדר ונעל את השער. הגבעה היתה כבלתי משגת. רק כתם אור האיר את בדידותה. רק סב השומר ללכת לביתו ויחזק כנף מעילו ברוח ויקרע. וצחק הרועה צחוק גדול, כי מצא בספר שאין הדבר טוב לאדוניו, כי קרע מעליו אלוהיו את אדמתו ונתנה לטוב ממנו. אך השומר שהיה מפר מצוות ולא ידע את ספרו, הלך אל דרכו ונכנס לביתו וגהר על דלתה הפתוחה של אשתו והפריח בה את השממה. זרעו פשט בחיקה ותמלא הארץ, וזעקתה היתה כחרב לאוזנו של הרועה.

כך הבין הרועה את בדידותו וניתק הספר מזיכרו וידע רק את זכרותו ורצה גם הוא נתח מן החי. גופו בער בו, והוליד את חרפתו עד גבול הפירצה שבגדר ומצא בו את החור וחדר בעומק החושך.

קו צחוק עלה מן הגבעה. חתול אשפות, נקטל בידי צלף. שומר הלילה, נינוח, פרש לפניו חתיכת בשר ענקית. ריר פשט בעורו. תאוות רצח ונקם באה בבשרו. הוא רצה אותו, וכאשר ידע שאין ידו משגת, שילח את זעמו בחי הבא מקרוב. כזה היה שומר הלילה! את היום הבריח מפניו, החושך היה בן בריתו. זעקת סדום לא שמעה עירו, רב מזה היה חטאו. ולא ידע שיבוא היום ויקום המשחית על כפרו - גפרית ואש, מתנת אביו של הרועה.

כדורו של שומר הלילה שילח את יללת חלילו, הרחק הרחק משם, אל הארץ אשר לא הראה אותו אלוהיו.

רונן ירון.

הירוק שזק הירוקים.

"אם הייתי יודע לפני חמש שנים בדיוק למה אני הולך, לא הייתי אומר כן כל-כך מהר", מכריז הגיזבר היוצא שלנו בחיור, אבל מיד מוסיף: "אני לא מצטער" ובמהלך הראיון חוזרים ונשנים ביטויים, כגון - "נהניתי מכל רגע", "זאת היתה הזדמנות ללמוד".

כשהרי התחיל ללמוד את התפקיד אצל יענקל קודמו, טרם מלאו לו 29 שנים וכל נסיונו הניהולי הסתכם בריכוז ענף האבוקדו. הצבר האוסטרלי הצעיר הגיע אלינו במסגרת שנת הכשרה ב-1971 - - - וההמשך ידוע. "הייתי טיפוס די 'זרוק'", הוא מעיד על עצמו, "גרתי בצריפים והשתתפתי במרץ בהווי הצעירים - מסיבות, ויכו-חיים, תוכניות. אז, תוך תקופה קצרה, נהייתי גם אבא וגם גיזבר. זה היה כמו פניצה ממיגדל גבוה".

הרי מדבר בהתפעלות על דרך כניסתו לתפקיד. "לא ידעתי לכתוב את המספרים בעברית בלי שגיאות", הוא צוחק. "במשך שלושה חודשים עבדתי עם יענקל, שהייתי חס אלי כמו אבא לכן. טירטתי אותו בשאלות בלי סוף והוא רק דאג שאני לא אישכר. בכלל, כל המערכת - הנהלת החשבונות, רכז המשק, מזכירים - התחשבו ב"ירוק" ובמקום לשבור, תמכו כל הדרך.

ב-1979 הרגשתי שאני חי על אי בודד. פחדתי מהחיים בעיר בישראל - מהמאבק קיים, מהפוליטיקה, מה'סלנג' הצברי. התפקיד נתן לי הזדמנות להתמודד עם הפחדים שלי."

הרי מעריך, שתכונה אחת עזרה לו במיוחד להיכנס לתפקיד. הוא לא מתבייש לשאול ולבקש עצה. לרשות המשק עומד צבא של יועצים - בתק"ס ומחוצה לה - יוע-צים למיסוי, לתמחיר, להשקעות ולעוד נושאים, שלא אתימר להבין אפילו את שמו-תיחם. יחד עם זה, ההחלטות הן בסופו של דבר של הגיזבר ועל שיכמו רובצת האח-ריות הסופית.

בניגוד לכל הציפיות אומר הרי: "זה היה תענוג להיות גיזבר בתקופה זו, כשהמשק היה בשלב של צמיחה והתפתחות, והיה לנו שם טוב. רק היה צריך להמשיך." לפי דעתו, גיזבר זה לא תפקיד מוגדר. נכון, כללית עליו לדאוג שמערכת הכספים תתפקד ביעילות, שיימצאו האמצעים לפרוע חובות לטווח הקצר, הבינוני והארוך. אבל הוא קצת שוטר, קצת יוזם (שלא לדבר על מהמר!). על הגיזבר לעבוד בשיתוף מלא עם ועדת הכספים של המשק, אבל לא פעם קורה, שצריכים להחליט החלטות גור-ליות בלי להתייעץ, כי דחייה יכולה לגרום להפסד גדול. (בתור דוגמה הוא מספר על גיזבר שהיה חולה יום אחד. הכניס צ'ק של 50 מליון שקל באיחור של יום וגרם להפסד של 3,300,000 שקל !)

גם בצד החברתי הרי רואה את התקופה של כהונתו כמרתקת ביותר. החברה מתב-גרת ומתחילים להתבלט הצרכים השונים של הגילאים השונים. משתנה הדינמיקה בין השכבות השונות במשק (בסך-הכל, לפי הערכתו יש הרגשה חיובית). בתור חבר מזכי-רות, הגיזבר היוצא סבל לא פעם מפיצול אישיות ובנושאים רבים "רציתי להצביע 'כן' - ו'לא'. תמיד שאלתי את עצמי: - 'מי מדבר - הגיזבר או אני?' זה לוחץ, כי חברים מצפים ממך לעמדה מסוימת."

"בכל זאת", אני מקשה, "בתקופה כזאת של אי-ודאות נוראית בוודאי מסוכך למלא את התפקיד." והרי מודה שזה תפקיד של 24 שעות ביום. "כל יום קראתי חמישה עיתונים: 'הארץ', 'GLOBE', 'מעריב', 'ידיעות', ו-'POST' - בעיקר את המדור הפיננסי (וגם ספורט). זה פשוט רקע לקבלת החלטות. נעשיתי מכור לכלכלה ועדיין הראש לא השתחרר." כדי לשחרר את הראש, הוא התחיל עכשיו להתאמן בכדור-סל!

- (המשך)

בצורה ציורית מעט הוא מתאר את כפר הנשיא כ'ספינה חזקה הים סוער'. אמנם הים סוער, אבל ספינתנו בנויה טוב ותחזיק מעמד. "תביני", הוא אומר, "יש אצלנו מסורת של שיקול-דעת. כשכולם השתוללו ורצו אחרי רווחים קלים, אנחנו לא השקענו מעל לראש, כדי שלא נצטרך לרדת בצורה פתאומית. תמיד חיינו במסגרת והשארנו 'ספיר'. אולי הגענו כעת לתקופה של התייצבות, אבל נצטרך להמשיך במיבצעים ציבוריים בצורה שקולה ואחראית."

הרי מודה שלמשפחה היתה זאת תקופה קשה, אף כי "לא היו אף פעם טענות מצידם".

למרות שטיפל גם בכמה צדדים חברתיים בעיר (טיפול בנסיעות לחו"ל וכו'), היה זה תמיד תחת לחץ של זמן ובהכרח נחלש הקשר עם החברה. במשך הזמן נעשה יותר ויותר קשה לבסוע ו"יהיה קצת קשה אחרי חמש שנים לדפוק על דלת של חבר ולהיכנס לשתות כוס קפה".

יחד עם זה קצת כואב להתנתק ולהיפרד מהרבה אנשים טובים שעבד איתם. אבל סך-הכל הוא מאמין ברוטציה ובשינוי. מתקופת החפיפה עם גדי הוא נהנה מאוד. "פתאום הבנתי, מה אני עושה." והוא מוסיף: "לגדי יהיה יותר קל - לא יהיו הלוואות, אז ממילא לא יהיה על מה להחליט" (כל זה בקריצה, כמובן).

"בחירתי היתה הימור שהחברים לקחו על עצמם", הוא חוזר שוב חמש שנים אחורה, "ואני מעריך את זה מאוד. כל המערכת עבדה כמו משפחה, סובלים את השגעונות של הצעיר ועוזרים לו - מחנכים אותו. אני מאחל לגדי אותה עבודת צוות יפה."

והסיכום - בנימה אישית: "תקופת התבגרות מואצת." ו"נהניתי מכל רגע."

ראלינה: אנגה

אל ענין חברה

האם אנו פותרים את בעיותנו - כחברה - ע"י יצירת מצב של חוסר אמון ופחד?

הדור הצעיר שלנו מתייחס לכל מתנדב - דובר עברית - ישראלי שמגיע אלינו כאל "שטינקר" (שתול) ולא מתקרבים אליו.

המסר המודגש בהודעת ועדת הסמים באספה - להביא גורמי חוץ לעזור בבעיית הסמים, היא בברור "אל תשאלו שאלות - אנו לא נשיב עליהן, הבה נעבור מהר לסעיף הבא בסדר היום".

האם אנו רוצים להשליך משהו מנערינו או חברינו לבית הסוהר? האם זה יפתור משהו?

"שיתוף גורמי החוץ" - כך שמעתי - כולל משטרה + כלבים + "שתולים" בין המתנדבים ובאולפן, ואפילו "שתילת" משפחת קליטה. בגלל השימוש באחד הגורמים הנ"ל בת משק, מקיבוץ אחר, שהיתה בעלת הסטוריה של סמים נכנסת לבית-הסוהר לשנה.

האם זוהי אחריותנו האמיתית כחברה לעשות כך.

אני מסווגת עישון סמים קלים כסמפטום של בעיה ואני מסווגת אותה עם הסמפטומים הבאים:

צפייה מוגזמת בטלוויזיה.

שתיית אלכוהול ברמה מוגזמת.

עישון טבק בצורה מוגזמת.

עבודה כפייתית.

סמים לשיכוך כאבים. (Tranquilizers)

כדורי שינה.

גניבות.

עיסוק בסימפטומים ימנע מאיתנו להתמודד עם הבעיה האמיתית.

מהן הבעיות האמיתיות:

אדישות - חוסר קומוניקציה, חוסר אכפתיות, תחילת פער-הדורות, חוסר עזרה הדדית, חוסר כיוון פחברה, חוסר אהבה, חוסר אמון ופחד.

בעיה אמיתית עבורי היא - פחד לפרסם מאמר זה. פחד שאהיה לא מובנת, שאותקף על בסיס אישי או שאהיה מוחרמת ע"י החברה. (בכל השלושה יש לי נסיון, קשור באסט).

הרגשה של "אל תאמר מה ששונה מהרוב בנושא רגיש זה". האם זאת לא בעיה שכדאי לעסוק בה?

כל מה שאני מבקשת הוא - לעצור את הגלגל רק לחמש דקות ולבחון את העניין שוב.

האם הטיפול בבעיית הסמים, כפי שאנו עושים, מקרב אותנו לפתרון בעיות חברתיות?

לדעתי אנחנו מתרחקים מפתרון ויוצרים בעיה גדולה יותר.

ג'נט פרימוסט.

תיקון תיקוני הסטוריה

אומרים שההסטוריה נכתבת ע"י המנצחים והאמת ההסטורית היא מה שאותם המנצחים רוצים שהדורות הבאים יקבלו. יש סכנה אחרת והיא שציבור של צופי טלוויזיה או קוראי ספרים יאמינו שפני ארה"ב הם כפני הסדרה "דאלאס" או שאנגליה האמיתית מתגלמת בספרי ג'ין לה-קארי בלבד.

יש בודאי גרסאות מגרסאות שונות על מה שהיה בתחילת דרכו של קיבוץ זה, ובודאי שיש פרשנות שונה - גם אצל אותם החברים הותיקים שחוו את החוויות - ביחס לאידאלים של אז והמניעים שהביאו להחלטות, לאורח חיים זה ולא אחר ולהליכה לדפוסי תרבות ואמונה שמיוחדים לחברה זאת. וכאן מוטב לציין שההמשך לשורות ראשונות אלו כוונתו לתקן את שכתוב ההסטוריה, שבמתכוון או שלא במתכוון, שהופיע בעלון לפני שבועיים באצטלה של אלגוריה "בחזרה מעדן", הגרסה הישראלית, ולא להגן על כבודו של חבר זה או חבר אחר.

המתישבים הראשונים של הקיבוץ שישבו תחילה בכפר הערבי הנטוש, מנסורה אל-חית היו ערב רב של אידאליסטים, מורדים במרות אבא-אמא, הרפתקנים ונסחבים ("נוף שלעפרים" באידיש). האידאל היה לפתור את בעיית האנטישמיות (ובזאת הציונות נכשלה כשלון חרוץ) להפוך את העם היהודי ל"נורמלי", (אם הכוונה היתה להיות ככל הגויים, הרי בזאת הצלחנו, כי יש באומה זו שוטרים וגנבים, שרלטנים וזונות, חכמים וישרים, אמיצים ופחדנים, סרבנים וחלוצים, אנשי בוהמה ואנשי עמל, ספסרי בורסה וחלוצים...). ולבנות חברה צודקת, שונה ושוויונית ששמה קיבוץ (וההסטוריה והדורות הבאים ישפטו האם הצלחנו או לא).

גרנו בצריפים ובאהלים (לא בפחונים ולא בצריפים עם גגות פח לוחטים - אלה נפלו בחלקם של המעברות). החיים היו קשים והיו כאלה ששנאו כל רגע כי לא סבלו את הלכלוך, את הזבובים והיתושים, את חום הקיץ והקור בחורף. היו כאלה שחלמו חלום על המחר וחזו מדשאות מוריקות, מדרכות רחבות ובתים עטורי גינות יפות, ענפים מפותחים בהם החקלאי ופועל החרושת העבריים יפרנסו את ישובם בכבוד.

והאדמה היתה אדמה קשה ודלה והתנובה הכמעט יחידה היתה אבנים וסלעים. ובלילות הארוכים ליד העששית העשנה היה להם זמן (אחרי שלפעמים רקדו הורה, דבקה וצ'קאסיה) לחפש תוכן לחגיהם. היה להם זמן כי כצעירים הם לא רצו לישון והשגעון שלהם מצא פורקן בהומור האנגלי שלא תמיד הועבר, בירושה לבניהם, בודאי שלא לאלה שגדלו בקבוצים אחרים. תקופת מנסורה היתה תקופת מבחן: החזקים והעקשנים והאידאליסטים שלא ידעו הרבה על א.ד. גורדון ועוד פחות על ברל כצנלסון נשארו, ואילו החלשים והנבונים או אלה שאהבו את סירי הבשר (אכלנו חצי ביצה, זיתים ולבניה לארוחת-בוקר) או הסיוע של אבא-אמא שבו לגלות לרוב.

ובאשר לדת ואמונה היו גם בימים הראשונים אלה שהאמינו יותר ואלה שהאמינו פחות; אלה שצמו ביום-הכיפורים ואלה שלא צמו. וביום בהיר אחד נשלח לנו ספר תורה, בלי שבקשנו ממנצ'סטר. אפילו האפיקורסים ביותר לא דרשו להשמיד אותו פן ישחית את מוחות הילדים הרכים שכבר אכלו את בתי-התינוקות, הפעוטונים ובית-הספר המקומי. כמובן שרובם אפיקורסים שומרי-מסורת, קיימו את מצוות "פרו ורבו"!!

...המשך בדף הבא...

...המשך "תיקון תיקוני הסטוריה"

השנים חלפו, השערות האפירו, הבלוריות הפכו לקרחת, הגוונים הפכו שפופים, העצמות יבשו ודור חדש גדל. האמהות והאבות שאט אט הפכו לסבים וסבתות, הביטו בפרי בטנם ויוצאי חלציהם ומצאו שהדור החדש שגדל היה ישראלי אבל רחוק, לרוב, מכל קשר עם יהודים או יהודיות (*Jewishness*) להבדיל מהיהדות (*Judaism*) הבינו ששפכו את התינוק עם המים: הרצון לרחק ממנהגי הגלות, מן הרבנים והחילוניים שאמרו "אל תדחקו את הקץ" הביאו לחינוך קיבוצי שהיה נטול מסורת. דור המייסדים בקיבוץ זה, כמו בקיבוצים רבים, הלך בדרך של דוד בן-גוריון ואחרים ומחק את הגלות מן הלכסיקון החינוכי והתיר שימושה רק כמילת גנאי ("גלותי"; "מימסד דת גלותי"; הפך את המדינה לגלותית..."). נעלמו אלף ושלוש מאות שנה של יצירה יהודית מפוארת בגלויות השונות: של קיום יהודי, למרות איום החיסול הרוחני והפיזי המתמיד, של קהילה יהודית בעלת חום פנימי שהעולם הנוצרי או המוסלמי סגר מבחוץ, של פילוסופיה יהודית ומלומדים יהודים וגם, הם מלהזכיר, רבים שהאמינו ומתו על קידוש השם. בין דוד המלך לדוד בן-גוריון היה חלל ריק.

וחלפו שנים, מבלי שחבר אלמוני או פלמוני ינדנדו את הנשמה של מזכירות זו או אחרת, גדל מספר המתפללים והצמים ביום-הכפורים, וכדי שלמחרת יום הצום ישובו לעבודתם (כי לצופף אותם בחדר-ויצמן היה גורם למוות בחניקה וקלוסטרופוביה) העבירו את מקום התפילה למועדון. היות וקיבוץ זה עדיין מאוכלס לרוב באנשים סובלניים לא נסע חבר × במכונית ליד בית-הכנסת הגדול, (לאשכנזים, כי יש לזכור שבינתיים הוקם עוד אחד "היכל ג'קי עמר" לספרדים). ולא התכנסה אספה (השתתפו ארבעים חברים!!) מלאי אחוזי אמוק ומלומדי מלאכת קריעת דג. (החורף ייפתח חוג ראשון לקריעת דגים, קרפדות ותולעים. רשימה על הלוח של הנגריה).

חבר × לא ארז את משפחתו ועזב כי מי שניסה להלביש שלושה ילדים בעלי גילים קצת שונים מוקדם בבוקר כשהם דבוקי שינה ומוצצי אגודל, יודע שזו משימה בלתי אפשרית. ובאשר לאריזת אשה... כל הנשים שמכירות את יכולתם הדלה של בעליהם מעדיפות לעסוק בעצמן במלאכת האריזה.

אליגוריה (לפי המילון האוקספורדי), היא תיאור סיפורי של נושא המופיע בתחושת אחרת אבל דומה לנושא. (תרגום של כותב שורות אלה).

יש כנראה אליגוריות שבאות ללמד ולהזהיר ויש שבאות לסלף...

אריק.

ש י נ ו י י מ ב ע ב ו ד ת ה מ ר פ א ה

שעות הקבלה של דייר בולצ'ינסקי יהיו החל מיום א' 28/10

יום א' בשעה 15.30-14.30

יום ג' " 15.30-13.30

יום ה' " 18.00-16.00

יום ו' " 14.30-13.30

תורנות אחיות

בימים א', ב' - מוירה

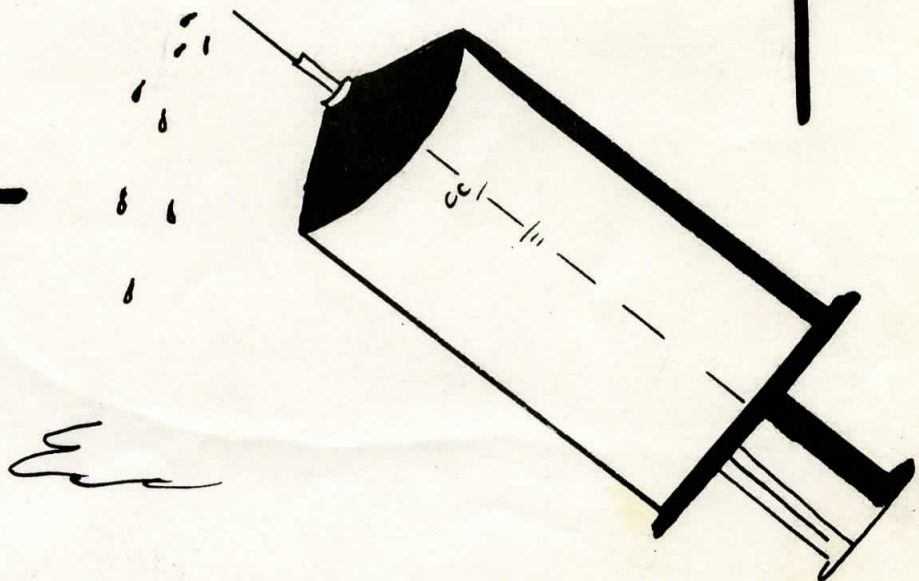
בימים ג', ד' - בת-שבע

בימי ה' - יעל.

בימי שישי ושבת גם פנינה תורנית.

הרשימה תופיע כל שבוע על לוח המודעות של המרפאה, כי ייתכנו שינויים. הסידור הזה הוא לנסיון לחודש נובמבר.

נמסר ע"י נטע

ראש השנה תשמ"ה (1984)

10 ימים לפני החג היו רשומים 700 יושבים בחדר-האוכל. זה חדר-אוכל מלא, כרגיל בשנים האחרונות.

7 ימים לפני החג ישבת בהכנת סידור הישיבה. פלא! המספר הגיע ל-880... תליתי הודעה וביקשתי מכל מי שיש אצלו שינוי במספר האורחים או מי שהחליט לנסוע מהבית, להודיע לי מיד, כי חסרו 180 מקומות. היתה קצת בהלה וביקשו ישיבה של החברים הקשורים בארגון הארוחה - אם בארוחה, אם בתוכנית, בסידור המקומות וכו'. הוחלט לתת ארוחה קרה, בלי הגשה בכלל, יותר מיץ ובלי קפה חם בסוף. כן הוחלט להודיע שנצטרך לסדר מקומות ישיבה בפרוזדור בשני צידי הדלפק ואולי ילדים עד גיל שנתיים יצטרכו לשבת על ברכי הוריהם. הגרלתי (ע"י שליפת פתקים מהכובע) שמות המשפחות שישבו בפרוזדור - והתחלתי בסידור המקומות. עדיין לא החלטתי, אם להודיע מי יושב בפרוזדור וקיוותי שיהיה עוד שינוי.

3 ימים לפני החג (לפי ירידת מספר האורחים) היה צורך רק בשולחן אחד בפרוזדור. היו חברים שביקשו מאורחיהם לבוא למחרת ולא בערב החג. העברתי לחדר-האוכל שולחן נוסף של חברים שהיו רשומים לשבת בפרוזדור. סוף סוף גמרתי. יום לפני החג ירדו עוד מספר אורחים ולא היה בכלל צורך לשבת בפרוזדור. מצויין - - - אבל מה לעשות? הנה, בפרוזדור סידרתי מקומות ישיבה למשפחה של 14 נפשות, עם ידידיהם הקרובים ביחד. איך להעביר אותם? במיקרה עוד לא אימצו את חברי האולפן וכל עוד יכולתי להושיב אותם שלושה או ארבעה ביחד, הייתי מרוצה. שיחקתי ושיחקתי בשי-בוצם על פני הדפים - ופלא פלאים, הצלחתי להכניס את כל המשפחה בת 14 הנפשות סביב שולחן אחד, יחד עם חבריהם.

חבריה, האמינו לי - תמיד מסתדרים לבסוף. רק לא להיבהל, לא להתייאש ולשתף פעולה בפיתרון הבעיה העומדת לפנינו. היו משפחות צעירות שאמרו לי, שיש מקום כי הם החליטו לאכול בבית (אחרי שסידרתי את הכול), לא רוצים לשבת עם ילדים על הברכיים, כי זה לא נוח ועם ילד קטן צריך לשבת קרוב ליציאה. לי היה ברור שחברים אלה לא היו מעודכנים והסברתי להם שהמצב השתנה וכל מה שהם צריכים כדי לשבת בנוחות איתנו, עם ילדיהם, אסדר. הם השתכנעו (אולי קצת בפחד, אם זה באמת יסתדר), ישבו בנוח על-יד ילדיהם, ישבו קרוב ליציאה ונהנו מהערב. מה אמרתי? רק להאמין שהכול יסתדר - בעזרת כולם.

ומכאן אני עוברת לנושא של החגים אצלנו. אחרי פורים ביקשתי שיחה בזמן קרוב לחג. זה לא הסתדר. אחרי פסח רציתי להוציא שאלון לקראת שיחה בחברה. נאמר לי לחכות ולכוא לישיבת הוועדה שתקיים בקרוב. גם זה לא הסתדר. לא התפלאתי לקרוא במאמר של שמחה על כל הבעיות הקשורות עם ועדת החגים.

עכשיו אני כותבת מיד אחרי ראש-השנה. לדעתי, כדאי לדבר על כל חג בנפרד ולא לעשות JIGSAW PUZZLE מכל החגים ביחד, כפי שהתקבל מדברי ויקטור... ועד שיהיו יותר מקומות בחדר-האוכל אני מציעה לחג ראש-השנה:

(1) ארוחה קרה על השולחנות. (אין צורך להעביר עשרות כלים מקצה אחד של השולחן לקצה השני וכך אין הרבה תנועה). ארוחה כמו שהיתה השנה היא מאוד מוצלחת. יושבים בשקט ובשלווה עם ארוחה מוכנה לפנינו.

(2) כשהשולחנות אינם מלאים בכלים מלוכלכים נשארים יותר חברים, כדי להשתתף בשירה.

(3) אורחים: לחלק את המשפחות לפי הא"ב ולאפשר לחלק להזמין אורחים בראש-השנה ולחלק השני - בפסח - וכמו עכשיו, רק בני משפחה וידידים מאוד קרובים.

(ראש השנה תשמ"ה - המשך)

4) לא להזמין קבוצת מתנדבים עד אחרי החג (השנה הזמינו הרבה בדיוק לפני החג).

5) סכומים רגילים על השולחן ולא כלי פלסטיק.

6) קפה במועדון אחר-כך.

לדעתי, אין הרבה להוסיף. התוכנית היתה מוצלחת ומתאימה לקהל, כולל את השירה בסוף. הייתי רוצה לראות דיעות של חברים ב'דברי הכפר', כי מה שידוע מראש מושך יותר חברים לבוא לשיחת חברים, כדי להגיע להצעות מוסכמות של החברה בעתיד.

אם נצליח בשיחה כזאת, הייתי רוצה להמשיך ולעבור על כל חג. בשיחה נדבר גם על מה אומר לנו החג, מה אנחנו מצפים ממנו, מהתוכנית, מהקהל? שירה? ריקודים? האם להתאסף לפני החג וללמוד את המנגינות? איזה קישוט, פרסום לפני החג? איך ואיפה לשבת? ארוחה חמה או קרה? וכו' וכו'.

חברים, כיתבו. הציעו. נשמע מהמבוגרים יותר מה איבדנו ומה שמרנו. נשמע מהיותר צעירים, מה הם רוצים בשבילם ובשביל ילדיהם - ובכלל, איך ביחד אנו רוצים לחגוג את החגים.

להשתמע
נ ט ע

=====

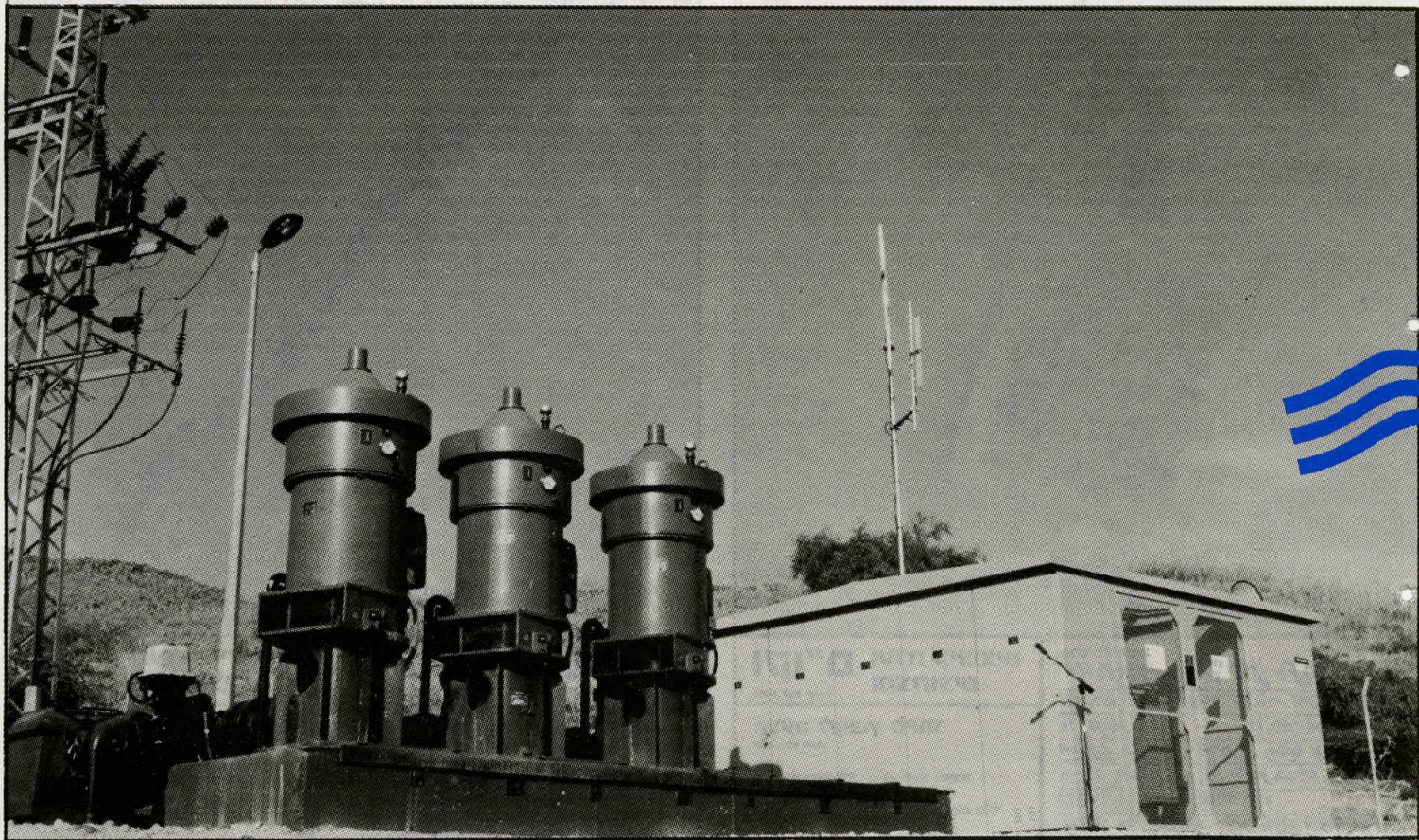
ק ב ל ת ש ב ת

ביום ג' 30/10 נקיים ישיבה

בקשר לקבלת-שבת. כל מי שמעוניין -

מוזמן.

הישיבה בחדר-האוכל בשעה 21.00

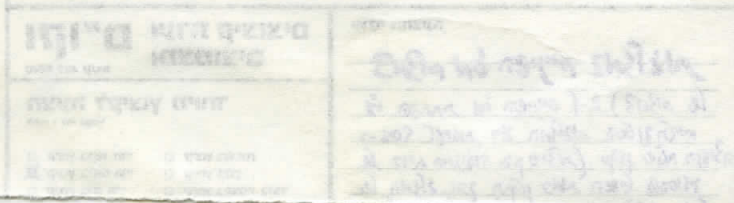
שמחת בית השאיבה

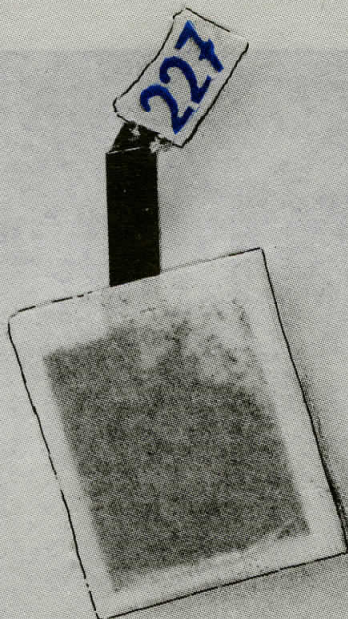
ה איש בשולחן שלידי אמר: "לפני כמה שנים מייקל אמר לי שצריך להעלות מים מהירדן. אמרתי לו: מייקל, אתה משוגע. תלך לאשפז." עכשיו מייקל (מיכאל דוארי) מרכז משק כפר-הנשיא. הוא חתן השמחה.

אחרי שנים של תכנון וגיוס משאבים, אחרי מבצע הנדסי מסובך ומורכב, נחנך הקו - קו ירדן-כפר הנשיא; מיני המוביל הארצי. יעל, מזכירת הקבוץ, מספרת על דורות של ילדים שהתחנכו על העובדה שבכפר-הנשיא האדמה אינה ראויה לעבוד חקלאי. "אמרו לנו שהקימו את הנקודה כמשלט מול הסורים, ולא כמשק חקלאי." היא מנסטלגת. "היום הכל אחרת. האדמות התקרבו אלינו, ובעצם, הפכנו להיות קבוץ חקלאי." ברוס, נמוך קומה, ג'ינג'י, עומד על בימה קטנה, על גדת הירדן ונותן ספיץ. הוא משלב הרבה "עשינו", "רצינו", "הצלחנו". לברוס, לוחשים לי, יש הרבה זכויות על הקו הזה. הוא זה שהביא את הקו, משרטוטי מפה שטוחים, אל ארבעה קילומטר של צינור ברזל מבוטן, המזרים עשרות אלפי קוב מירדן להשקיית השדות. החגיגה נמשכת. גוזרים את הסרט. לחיצה חגיגית על כפתור המשאבות. נואמים.

לא הרחק משם יושב דייג. הצרמוניה מפריעה לו. אני שואל אותו ב'גשית': "דגים אוהבים קווים?" והוא, כאילו הכין שעורי-בית, משיב: "דגים - לא. קיבוצניקים - כן."

כתב וצילם: מוטי שני

פרטי ההצעה

מחזור שקיות תה

ע"י השקעה חד פעמית בתפריט ופריזרי המלכה
אם שקיות התה - יקבלו כל חדר שקיות תה
מסומנות במספרים. שקיות זו תשלם אחת כל השנה.
תכלית מסוף השנה, עם כמות המימון, מתחבר לא
המספרים של המימון המסוף הזה.
אחרי חצי ומספרים - נתנו שקיות דיאלוג למחלה.

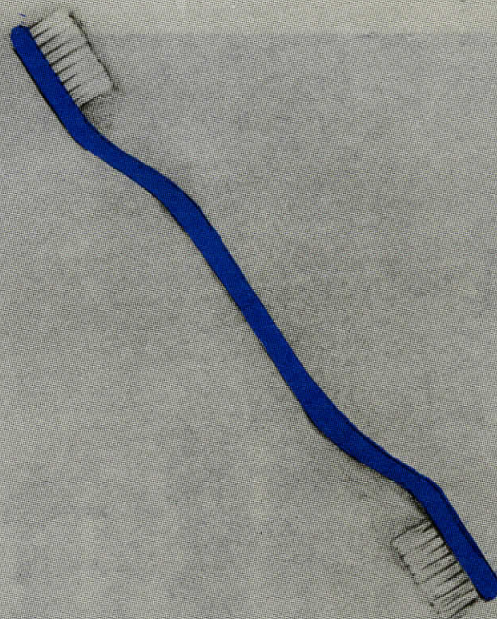
וקו"ם ועדת קיצוצים ומצמוצים

טופס 227 ק/84

הצעה לקיצוץ מיוחד

לסמן - לפי המודל

☐ קיצוץ בשמנת	☐ קיצוץ בבשר החי
☐ קיצוץ בלבן	☐ קיצוץ בלחם החי
☐ קיצוץ בקצפת בלבד	☒ קיצוץ בגזר החי

פרטי ההצעה

מזרחת שיניים צולית

צוות המנהל והאנוסלניה יספק לכל אדם
שיקש מזרחת שיניים בעלת ידית אחת
ושני ראשים. מזרחת זו חוסכת כ- 70%
מכמות ידיה מזרחת השיניים שכן המרחק
המקורי בעלות המרחק.
חשבון משנה - כ- 338, 130 שקל.

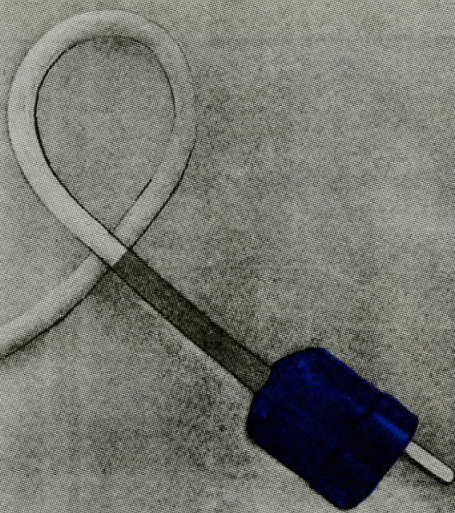
וקו"ם ועדת קיצוצים ומצמוצים

טופס 227 ק/84

הצעה לקיצוץ מיוחד

לסמן - לפי המודל

☐ קיצוץ בבשר החי	☐ קיצוץ בשמנת
☒ קיצוץ בלחם החי	☐ קיצוץ בלבן
☐ קיצוץ בגזר החי	☐ קיצוץ בקצפת בלבד

פרטי ההצעה

חשבון במחנה

ע"י הסרת 2 מחנך שוטף המצופצ'קים
של 5 המעשים המסומנים - אפשר לחסוך
כ- 1/2 מחציתת המסלול של השוק שהוא
כ- 3,500,000 קילוולט שעה.
2 שני האולם שיטחו פנויים בקולק השקלים
וינו המסלול למסלול ומכרמל ומכרמל.

וקו"ם ועדת קיצוצים ומצמוצים

טופס 227 ק/84

הצעה לקיצוץ מיוחד

לסמן - לפי המודל

☐ קיצוץ בבשר החי	☐ קיצוץ בשמנת
☐ קיצוץ בלחם החי	☐ קיצוץ בלבן
☐ קיצוץ בגזר החי	☒ קיצוץ בקצפת בלבד

פרטי ההצעה

צמצום להם השיניים במחללות

ע"י הפחתת מ"ה השיניים 2- (צמצום של
כ- 50% צמצום רוב המסלול המסופצ'קים
של בלי המעשה הקיצוני) יקטן שטח הפעולה
של המחלה, וכך תקטן כמות האוכל שהאדם
יכול לאכול (200 גרם).

וקו"ם ועדת קיצוצים ומצמוצים

טופס 227 ק/84

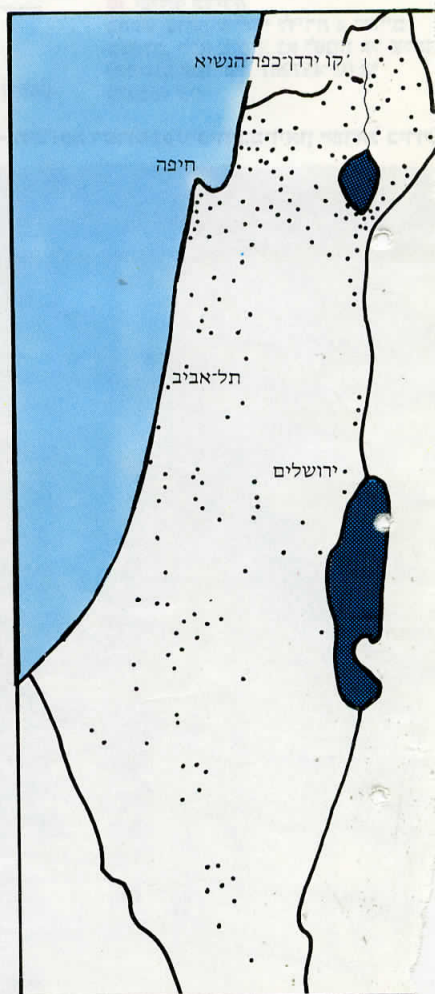
הצעה לקיצוץ מיוחד

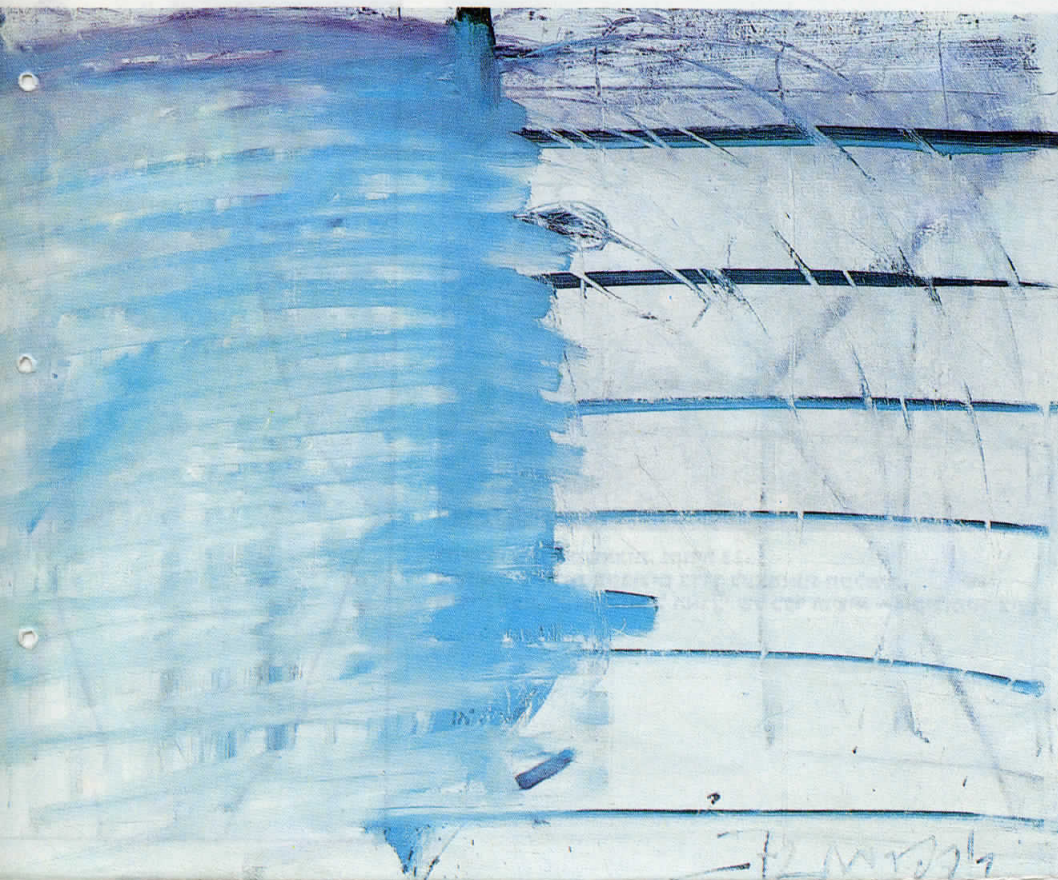
לסמן - לפי המודל

☐ קיצוץ בבשר החי	☐ קיצוץ בשמנת
☒ קיצוץ בלחם החי	☐ קיצוץ בלבן
☐ קיצוץ בגזר החי	☐ קיצוץ בקצפת בלבד

למעלה: אזור המשאבות, נקודה 23.
משמאל: צינורות מקבילים בדרך לעצמאות חקלאית.
מימין: מפת תוואי המוביל הארצי של כפר הנשיא - 4 קילומטר צינור.

תשמ"ה

תקנון חדש לנסיעת לחו"ל

להלן כמה הערות - הסבר לתקנון החדש

לאחר החלטת האספה לעבור מ"שיטת התור" לשיטה של תקציב שנתי, הוקמה תת-ועדה של המזכירות ומטרתה להכין תקנון מתאים.

התקנון החדש, המוצע כאן, אושר כללית ע"י המזכירות (מבחינה חברתית), ע"י ועדת המשק (מהצד הפיננסי) וועדת כח אדם (עבודה). התקנון יובא לדיון ואשור האספה הקרובה.

עד כה היה תקציב אחד עבור נסיעות בתור ותקציב נפרד שכיסה את כל הנסיעות המיוחדות (כולל חרום, נכדים וכד'). מוצע כאן לשלב את שני התקציבים ולהגדילם, כדי לאפשר לחבר לשלם מתקציב-חו"ל שלו גם בשביל נסיעה מיוחדת ונסיעת חרום - במידה ויזדקק להם. לכן לא יהיה צורך בפניות מיוחדות למזכירות לאשור נסיעות כאלה.

מצד שני תהיה זאת אחריותו של החבר, בשעת תכנון נסיעתו לשנים הבאות, להביא בחשבון אפשרות של נסיעות מסוג זה.

ממוצע לחבר לשנה

\$ 170 =

\$ 10 =

\$ 55 =

\$ 235

ס"ה

עד כה היה התקציב \$ 1700 ב-10 שנים לתור רגיל (אישי לחבר)

מסים \$ 100 " (כללי-שולם ע"י המשק)

נסיעות מיוחדות למיניהן \$ 14,000 " " " "

\$ 280

\$ 20 (לחבר)

\$ 300 לחבר לשנה

עכשיו כל חבר יקבל תקציב שנתי אישי של נוסף על כך תהיה קרן מיוחדת של

ז"א ס"ה

בשאלות אפשר לפנות לקולין או לצפורה

#####

הצעה לתקנון חדש לנסיעות לחו"ל

=====

1. כל חבר יקבל תקציב שנתי של \$ 300 למטרת נסיעה לחו"ל. חבר חדש ייכנס לחישוב רק בשנה הרביעית לחברותו ואז יקבל תקציב רטרואקטיבי ל-4 שנים חברות.
2. התקציב יכסה את כל הוצאות הנסיעה, כולל מע"מ, מס נסיעות ובטוח. המע"מ ומס הנסיעות מחושבים לפי המשולם היום. במידה ויועלו - יועלה הנושא לדיון מחודש.
3. חבר רשאי לנסע בתדירות של אחת לארבע שנים עם גמישות של שנה אחת - פעם אחת בתוך שלש נסיעות רצופות.
4. מתוך התקציב של \$ 300 יעברו \$ 20 לקרן מיוחדת, שתהיה מיועדת לשתי מטרות:
(א) השלמת כרטיס טיסה שמחירו עולה על \$ 700, וזאת לנסיעת חרום או בקור נכדים בלבד.
(ב) לאפשר נסיעת משפחות עם ילדים (עד גיל הגיוס) לבקור אצל הוריהם בחו"ל.
(ראו פרוט בנספח מיוחד לעניין זה).
5. לא תהיינה עוד "נסיעות מיוחדות".
6. לא תהיה הקצבה לנסיעות חרום או נסיעות לנכדים, פרט להשלמת מחיר הכרטיס שעולה למעלה מ- \$ 700 כנ"ל.
7. כל הנסיעות למיניהן תשולמנה ע"י החבר, מתקציבו השנתי המצטבר.
חשוב: יש להביא זאת בחשבון בשעה שמתכננים את הנסיעות לשנים הקרובות.
במקרה בלתי צפוי יוכל החבר לקבל מקדמה מתקציב הנסיעות שלו, באשור הועדה לנסיעות לחו"ל.
8. הועדה לנסיעות לחו"ל תהיה תת-ועדה של ועדת החברה אשר תטפל בבצוע התקנון ולה סמכות להפעלת הקרן המיוחדת והטיפול במקרים אחרים.
9. הבצוע ו"פדיון זכויות העבר":
(א) רשימת התור המעודכנת תחולק ל-10 קבוצות, כאשר הקבוצה הראשונה (זאת אומרת - אלה שנוסעים בעתיד הקרוב ביותר) תקבל מספר 9 והקבוצה האחרונה תקבל מספר 0
(ב) החברים שבקבוצה 9 (מלבד אלה שהקדימו תורם) יקבלו:

$$\begin{array}{rcl} 9 \times 180 & = & \$ 1620 \\ + \text{תשמ"ה} & = & 280 \\ \hline & & \$ 1900 \end{array}$$
ס"ה 1900
(ג) החברים בקבוצה 8 (מלבד אלה שהקדימו תורם) יקבלו:

$$\begin{array}{rcl} 8 \times 180 & = & \$ 1440 \\ + \text{תשמ"ה} & = & 280 \\ \hline & & \$ 1720 \end{array}$$
ס"ה 1720
(ד) החברים בקבוצות האחרות יקבלו לפי אותה מתכונת. בקבוצה 0 יהיה החישוב:

$$\begin{array}{rcl} 0 \times 180 & = & \$ - \\ + \text{תשמ"ה} & = & 280 \\ \hline & & \$ 280 \end{array}$$
ס"ה 280
דהיינו: הקבוצה האחרונה תקבל עבור תשמ"ה בלבד. להדגמת החישובים ראו נספח מיוחד לעניין זה.
- (ה) ברשימת התור ישנם חברים שליד שמם מצוין "נסעו". אלה חברים שהקדימו תורם. הם יחויבו בהשלמת מחזור של 10 שנים לפי \$ 180 לשנה. מצד שני יזוכו בתשמ"ה ובשנים הבאות ב- \$ 280 לשנה.

10. תקופת המעבר: בתשמ"ה תינתן זכות קדימה לנסיעה לכל אותם חברים שמופיעים בשלש הקבוצות הראשונות ברשימת התור המעודכנת.
- לאחר מכן יוכלו לנסוע החברים מארבע הקבוצות הבאות, ובלבד שס"ה ההוצאה בתשמ"ה לא תעלה על \$ 125,000.

נספח מיוחד:

נסיעה משפחות צעירות להורים בחו"ל

המשק יממן נסיעה עם ילדים רק כשמתקיימים כל התנאים הבאים:

1. כאשר לפחות הורה אחד, של אחד מבני הזוג, גר באותה ארץ. הנסיעה היא במפורש להורים ולא לקרובי משפחה אחרים.
 2. כאשר נסיעה זאת היא ראשונה לאחר עשר שנות חברות.
 3. כאשר לא היתה לחבר נסיעה מיוחדת לחו"ל עם ילדיו או אחד מילדיו.
 4. כאשר לא היתה לחבר נסיעה בתום תקופת מועמדותו, עם ילדיו או אחד מילדיו.
- משפחה שנוסעת לפי הסדר זה לא תקבל את הסכום שניתן לחברים לפי \$ 280 לשנה. במקום זה תקבל:
- (א) כרטיסי טיסה, כולל תשלום היטלים, מסים ובטוח.
- (ב) דמי קיום יומיים, לפי \$ 10 לחבר ו-\$ 5 לילד, לתקופה של עד 6 שבועות..

נסיעות לחו"ל - הצעות בנושא ימי עבודה

- [illegible]

הקבוצה	החישוב לחברים בקבוצה	החישוב לאלה שנסעו במחזור השוטף (המלה "נסעו" רשומה בצד שמם)
9	9 שנים $180 \times 9 = 1620$ לתש"ה: $280 \times 1 = 280$ לזכות החבר: <u>1900</u>	זכויות 10 שנים כבר מומשו (מחזור שלם). מתוכן חלפו 9 שנים ועכשיו באה השנה העשירית. מכאן: חוב של שנה אחת: מגיע לחבר לתש"ה נשאר לזכות החבר \$ -180 \$ 280 \$ 100
8	8 שנים $180 \times 8 = 1440$ לתש"ה: $280 \times 1 = 280$ לזכות החבר: <u>1720</u>	מתוך 10 שנים חלפו 8 נותר חוב של 2 שנים $180 \times 2 = 360$ מגיע לתש"ה החבר עומד בחוב \$ -360 \$ 280 \$ 80
7	7 שנים $180 \times 7 = 1260$ לתש"ה: $280 \times 1 = 280$ לזכות החבר: <u>1540</u>	מתוך 10 שנים חלפו 7 נותר חוב של 3 שנים $180 \times 3 = 540$ מגיע לתש"ה החבר עומד בחוב -540 280 260
6	$180 \times 6 = 1080$ לתש"ה: $280 \times 1 = 280$ לזכות החבר: <u>1360</u>	חוב של 4 שנים $180 \times 4 = 720$ תש"ה החבר עומד בחוב -720 280 440
5	$180 \times 5 = 900$ לתש"ה: $280 \times 1 = 280$ לזכות החבר: <u>1180</u>	חוב של 5 שנים תש"ה החבר עומד בחוב -900 280 620
4	$180 \times 4 = 720$ לתש"ה: $280 \times 1 = 280$ לזכות החבר: <u>1000</u>	חוב של 6 שנים תש"ה החבר עומד בחוב 1080 280 800
3	$180 \times 3 = 540$ לתש"ה: $280 \times 1 = 280$ לזכות החבר: <u>820</u>	חוב של 7 שנים תש"ה החוב -1260 280 980
2	$180 \times 2 = 360$ לתש"ה: $280 \times 1 = 280$ לזכות החבר: <u>640</u>	חוב של 8 שנים תש"ה החוב -1440 280 1160
1	$180 \times 1 = 180$ תש"ה לזכות החבר: <u>460</u>	חוב של 9 שנים תש"ה החוב -1620 280 1340
0	$180 \times 0 = 0$ תש"ה לזכות החבר: <u>280</u>	חוב של 10 שנים תש"ה החוב -1800 280 1520